

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ZO DOEN WIJ DIT NIET

Tragikomedie in zeven scènes

door

Sylva Deblanc

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.3019

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ZO DOEN WIJ DIT NIET* op te voeren moet de naam van auteur *SYLVA DEBLANC* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/043
ISBN 978-90-385-10910

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Sylva Deblanc
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 1 heer – Evt. figuratie)

MARTHA : Loopt met een stok en sleept verschrikkelijk met één been – zit meestal met de ogen dicht en zwijgzaam - kort van stof – sarcastisch – nooit getrouwd – heeft een ouderwets knotje

ZULMA : Loopt met rekje – is weduwe – geen kinderen – babbelt meer – proper haar.

EMMA : Is de beste te been – zonder stok – is weduwe - heeft zus en zoon

LIZA : Nogal bevend – loopt moeilijk met rekje – heeft altijd hulp nodig waardoor ze niet vlug haar mening zegt – heeft kinderen en kleinkinderen – permanentje,

RITA : Hulp voor alles – tussenpersoon – klapt steeds in de handen als ze iets zegt – spreekt in de wij-vorm – doet alles volgens het boekje – zeer plichtsbewust maar neemt geen initiatief

EDWARD : Man in rolstoel – de jongste – meestal goedgezind – vrijgezel

Optioneel :

Directeur van het rusthuis.

Vrouw, de dochter van de onlangs overleden Leontine.

(kan ook als stem van achter de schermen)

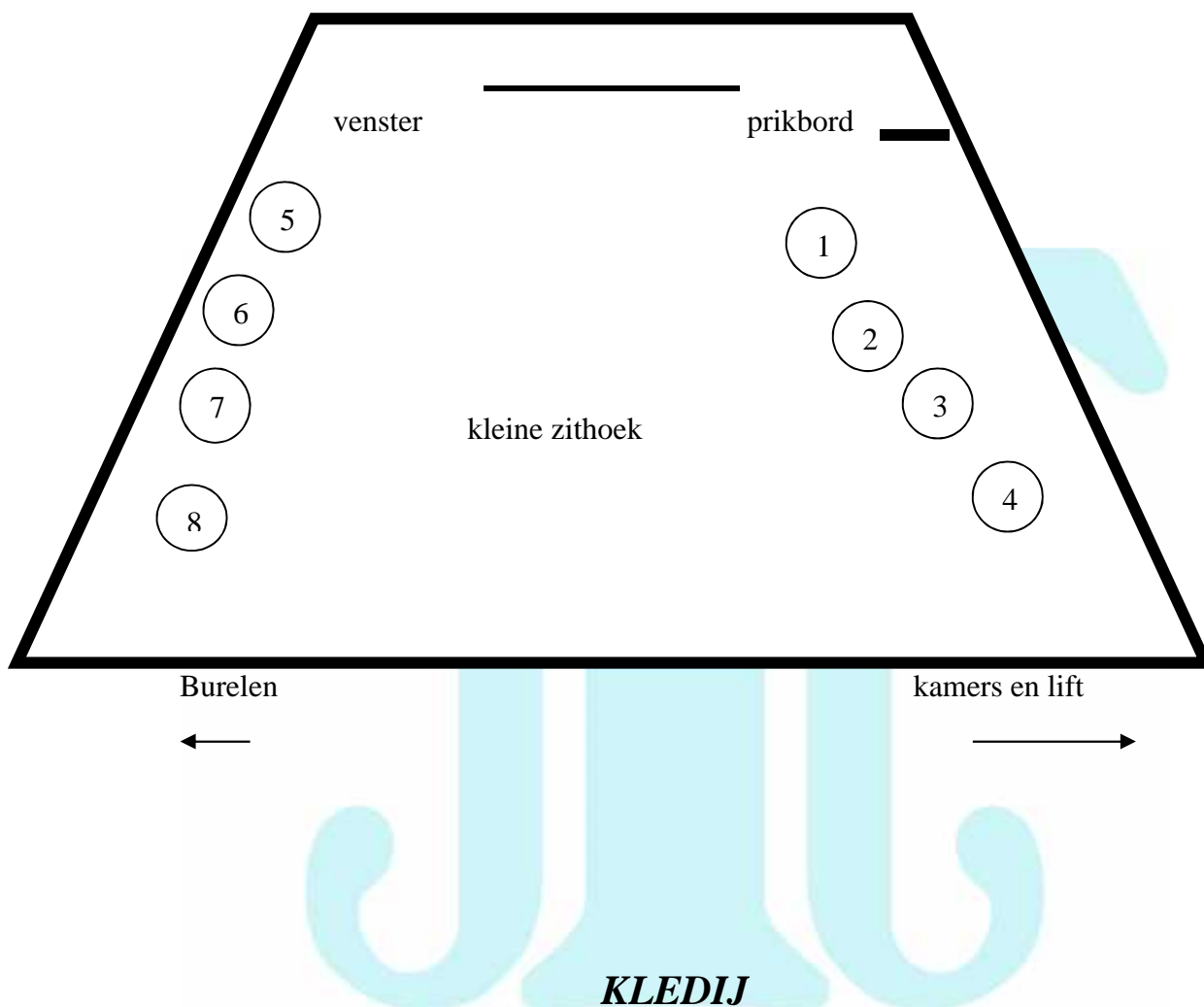
VOORWOORD

Ons gezelschap zit graag samen in die erker aan het venster. Ze vormen een groepje en gaan zelden naar de grote recreatiezaal voor de activiteiten. Ze zitten meestal te zitten en ondergaan het strakke levensritme van het huis. Dit verandert als Meneer Edward als enige man erbij komt.

De dagen lijken op elkaar. Na ontbijt en wasbeurt heeft men vrij tot de soep opgediend is. Na de soep rest een beetje tijd tot het middagmaal. Na de middag is er koffie. Tijdens de namiddag is er een gezamenlijke activiteit en dan het avondeten. Daarna blijft iedereen op zijn kamer en kijkt tv tot ze in bed worden geholpen. Dit is de indeling dag in, dag uit.

DECOR

Het stuk speelt zich af in een rusthuis of seniorencentrum op de 2de verdieping. Een gang gaat rechts naar de kamers en de recreatiezaal. Links naar de burelen, trappen, lift en richting uitgang. Een soort nis in die gang, vormt een kleine zithoek met een venster richting parking.

Voor de pauze hebben de personages hetzelfde aan. Tijdens de pauze hebben ze hun bad gehad, dus na de pauze hebben ze andere kleren aan. Voor deel 7 kan Martha vlug een gilet aantrekken en Zulma en Emma kunnen een jurk boven de andere aandoen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Martha zit altijd op 1 – meestal met de ogen dicht enkel als iemand iets zegt kijkt ze op. Zuma zit op 5 en kijkt geregeld door het venster. Emma zit op 6 en is veel bij Zulma. Ze zitten er bij het begin van het stuk)

RITA : *(OP van rechts - helpt Liza op 3)* Hierzie Lizaatje, zet u een beetje bij de anderen. Het duurt nog een tijdje eer dat we de soep eten.

(Liza zet zich – kijkt naar Rita en schudt het hoofd)

Ziezo, tot straks *(AF naar links)*

EMMA : Wat is er? Zit je niet goed?

LIZA : *(gelaten)* Of ik hier zit of op mijn kamer, zitten is zitten.

EMMA : Ja, maar hier zit je niet alleen.

LIZA : Het is nu niet dat er hier veel gezegd wordt.

MARTHA : *(debiteert)* Onder ons gezegd en gezwezen.....

(Allen kijken naar haar. Martha suft verder met de ogen dicht zoals meestal. Allen kijken naar haar en halen schouders op - vinden het de moeite niet om verder te vragen. Stilte)

ZULMA : Ik ben vanmorgen opgestaan met pijn aan mijn hand.

LIZA : *(een beetje geërgerd)* Was het uw voet niet? Gisteren was het uw voet.

(Zulma haalt haar schouders op en zwijgt. Stilte)

ZULMA : Emma, heb jij dat lawaai gehoord gisterenavond? Marie haar tv stond weer veel te luid.

EMMA : Dat was haar tv niet, ze had bezoek.

ZULMA : Begin deze week was haar dochter nog hier.

EMMA : Het was haar dochter niet, het was iemand anders.

LIZA : Het was iemand van de zorgenwinkel. Ik weet het want zij is al eens bij mij geweest voor mijn speciale kousen.

ZULMA : Wat moest Marie hebben?

LIZA : Een zetel. Zij wil een speciale relaxzetel.

ZULMA : Voor Marie is de zetel van hier te gewoon zeker?

EMMA : Marie is niet contrarie. Ze trakteert altijd op haar verjaardag.

(stilte)

LIZA : Steven is terug uit verlof.

ZULMA : Hoe weet jij dat?

LIZA : Hij was van dienst vannacht. Hij is bij mij geweest.

EMMA : Hij is mooi gebruind. Hij is ook bij mij geweest.

ZULMA : *(verongelijkt)* En bij mij niet.

EMMA : Jawel, maar jij sliep al.

(stilte)

ZULMA : Virginie gaat trouwen deze zomer.

EMMA : Hoe weet jij dat?

ZULMA : Van de coiffeuse.

EMMA : Wanneer is ze langs geweest?

ZULMA : Gisterenavond.

EMMA : Ik heb het vergeten aan te vragen.

MARTHA : *(met knotje)* Overbodige luxe voor mij.

LIZA : Ik heb graag een permanentje.

ZULMA : Ik heb ook graag een proper kopje en daarbij, dan horen we dan nog eens nieuws uit de parochie.

(stilte)

EMMA : Ik vraag mij af wie dat er in de plaats komt van Leontine.

ZULMA : Leontine van die kamer, op het einde van de gang?

MARTHA : *(kortaf)* Ze is om zeep.

ZULMA : Zeep?

EMMA : Ja, ze is vertrokken.

ZULMA : Ik zou hier ook willen vertrekken. Maar ja, waar zou ik naartoe gaan? Het kan niet meer, met mijn heup.

MARTHA : Zij is naar pierenland.

EMMA : Zij heeft haar laatste snik gegeven. Ze zal rap haar houten frakske aanhebben.

ZULMA : Dat is ons lot.

MARTHA : *(kortaf)* Dood is dood.

EMMA : Leontine was toch al 95 jaar.

ZULMA : Ik zal het zolang niet trekken.

EMMA : Allee, toe toe, krakende wagens leven het langst.

RITA : *(OP van links – klapt in de handen)* Zijn er die meekomen met mij? We gaan groenten snijden.

(Liza en Martha kijken de andere kant op)

ZULMA : *(met gemaakte spijt)* Met die pijn in mijn hand zal dat niet gaan.

RITA : Morgen komt de dokter, hij zal er dan eens naar kijken.

EMMA : Mijn zoon zal nog komen.

RITA : We zullen je wel komen halen hoor!

EMMA : Nee, dank u, laat maar.

RITA : Zoals je wilt, niemand dus? Niemand is verplicht om aan de activiteiten deel te nemen. Kom Liza.

(Rita neemt Liza mee – beiden Af naar rechts. Stilte)

EMMA : Ik vraag mij af waarom de groenten moeten gesneden worden. Ze draaien hier toch alles door de molen.

(stilte)

ZULMA : *(kijkt door het venster)* Het is alweer vroeg laat.

MARTHA : *(trekt ogen open)* Is de soep daar?

ZULMA : Er stopt een auto.

EMMA : *(sarcastisch)* Op de parking van een rusthuis? Dat is raar.

ZULMA : Ja maar, er stapt een vrouw uit met een valies.

MARTHA : *(kijkt nu ook)* Amaai, een schminkdoos.

EMMA : *(komt ook kijken)* Die is te jong voor hier. Er zit nog iemand in de auto..... wacht.... Ik zie een been.... Twee benen..... twee benen in een lange broek..... *(luider)* Het is een vent!

ZULMA : Enen in een rolstoel.....

MARTHA :uit de kreupelstraat.

ZULMA : Die zal toch niet hier op de gang komen? Bah, een ‘mannenmens’.

EMMA : Waarom niet? Op onze ouderdom kan dat geen kwaad meer.

ZULMA : Pas op, een oude schuur brandt nog gemakkelijk.

(Geluid van de lift)

MARTHA : Wat is er het eerst boven, die vent of de soep?

ZULMA : Het is te hopen dat het de soep is want met die vent kan ik niets doen.

EMMA : Wie weet?

ZULMA : Ben jij niet goed wijs?

MARTHA : Ik ga alvast naar mijn kamer. *(AF naar rechts)*

EMMA : En ik vraag mij af wie ze hier zullen binnenschuiven.

(Rita OP van links. Klapt in de handen)

ZULMA : Oef, de soep.

RITA : We kunnen soep komen drinken. Kom Liza.

(Allen gaan met of zonder rekje/stok naar de kamer – AF naar rechts)

(reftergeluiden)

EDWARD : *(OP van links– rolt zich tot aan het venster met de rolstoel en wuift zijn gezelschap uit) En nu ? (zit ineengedoken als een hoopje miserie – komt vooraan - maar recht dan de rug) Edward jongen, je kunt nu kiezen, ofwel blijf je met je kop in de grond zitten maar dan val je uit je kar, ofwel maak je er het beste van. En dit is wat we gaan doen. (kijkt rond) Er zou hier wel een beetje meer leven kunnen zijn.*

(Martha OP van rechts – kijkt niet op en zet zich op haar stoel en doet de ogen dicht)

Het is hier stil. Is dit altijd zo?

(geen reactie van Martha)

Ik ben Edward... en jij?

(Martha trekt eens haar ogen open en doet ze terug dicht. Edward haalt de schouders op en plaatst de rolstoel nog meer op de voorgrond. Zulma en Emma OP van rechts en bekijken Edward – vragen zich niets af en zetten zich neer)

ZULMA : De soep was niet fameus vandaag. Wat was het?

EMMA : Ze had weinig smaak. Het was watersoep. Wat denk jij Martha?

MARTHA : *(ogen open)* Afwaswater.

EDWARD : Hallo! *(luid)* hallo! Ik ben Edward.

EMMA : Wardje van Pier Lampies?

ZULMA : Edward van Tekla van Leo de kuiper?

EDWARD : Edward van niemand. Edward van mijn eigen. Ik ben niet van dit dorp.

(De interesse van Emma, Zulma en Martha is plots voorbij)

RITA : *(OP van rechts met Liza)* Voila zie Liza. *(tegen de anderen)* Heeft de soep gesmaakt?

EMMA + ZULMA + MARTHA : *(gelaten)* Ja

RITA : Wel meneer Edward, hoe is het? Hebben we al een beetje kennis gemaakt?

(Edward gromt wat maar vind het 'Meneer Edward' toch leuk)

Meneer Edward komt op ons verdiep wonen. Heb jij al soep gehad, meneer Edward?

EDWARD : Nee, maar laat maar.

RITA : Echt? Als je deze middag geen eten gehad hebt, dan moet je op het belleke duwen in je kamer. Het zou kunnen dat de keuken nog niet op de hoogte is.

(Edward gromt wat. Rita (AF naar links. Stilte)

EDWARD : *(hoest eens en niemand kijkt op)* Is het hier altijd zo stil?

(stilte)

Niemand die zin heeft om te tieren?

ZULMA : Dat doet pijn aan de oren.

(stilte)

EDWARD : *(probeert het nu eens met een mop)* Gisteren zijn er twee kleine vliegtuigjes tegen mekaar gebotst en neergestort, vlak op het kerkhof. De hulpdiensten kwamen om de lijken te bergen. Ze hebben er op dat kerkhof al 500 opgegraven en ze zijn nog bezig.

(Stilte)

MARTHA : (begint te lachen) Goed, dit is een goeie.

RITA : *(Op van links)* Dat is hier plezant. *(tegen meneer Edward)* Je bent hier al thuis zie ik.

(Edward gromt)

(klapt in de handen) Emma, het is uw beurt om naar de kinesist te gaan.

(Emma staat recht en verliest haar zakdoek)

EDWARD : *(wijst op zakdoek)* Hier ... he... dingske, uw zakdoek is gevallen.

RITA : Meneer Edward, dit is Emma – aan het venster zitten Martha en Zulma en hier zit Liza – ik ben Rita en dit is dus meneer Edward. Kom Emma. *(AF naar rechts)*

(Emma AF naar rechts)

LIZA : Dat weten we nu al..

EDWARD : Mijn neus.

LIZA : Wat?

EDWARD : Hij was er bijna af.

LIZA : Wat?

EDWARD : Ik weet niet welke taal jullie hier spreken. Mijn dialect is blijkbaar niet goed te verstaan.

ZULMA : Jawel, maar de goesting om veel te zeggen is al lang vervlogen.

MARTHA : Het vuur is uit.

ZULMA : Je bent oud voor je het niet meer weet.

LIZA : Mensen van onze ouderdom moet je gerust laten.

EDWARD : Allee, welke parlé is me dat? Mijn moeder zong nog tot haar 95ste en mijn vader deed nog de aardappelen uit op zijn 89ste verjaardag.

ZULMA : Hier zijn er geen aardappelen en als je hier zingt dan komen ze kijken wat er scheelt.

EDWARD : Het is omdat ze dat hier niet gewoon zijn. Je moet het hen leren. Ze zijn hier mismeesterd.

LIZA : Jij hebt gemakkelijk spreken. Je bent hier amper 1 uur.

EDWARD : Wedden dat we dat kunnen veranderen? Wie wedt er met mij? Voor een fles wijn? Wedden?

RITA : (*OP van rechts*) Tututututut meneer Edward, gokken is hier verboden hé! (*klapt in haar handen*) Het eten is gereed. We gaan eten. Kom Liza. (*helpt Liza*)

EDWARD : Waar is de eetzaal?

(*Martha en Zulma lachen binnensmonds*)

RITA : Wij eten op onze kamer, meneer Edward.

EDWARD : Ja, jij misschien maar wij?

RITA : Iedereen, meneer Edward, iedereen. (*AF met Liza naar rechts*)

(*Martha en Zulma schuifelen er achteraan AF naar rechts*)

EDWARD : (*kijkt ze na – verbijsterd*) Je moet dit zien. De juf knipt met haar vingers en die kleuters volgen lijk hondjes (*zucht*)

(*stilte*)

Edward jongen, nu kan je kiezen: ofwel leg je je er bij neer maar dan is het goed mogelijk dat je niet meer recht geraakt, ofwel je doet er iets aan en je brengt een beetje leven in de brouwerij. (*AF naar rechts om te gaan eten*)

(***Kleine onderbreking***)

Scène 2

(In de gang richting bureau staat een grote doos met onleesbare letters erop)

(Martha OP van rechts – kijkt naar de doos, trekt schouders op en zet zich op haar stoel met de ogen toe. Zulma en Emma Op van rechts)

EMMA : Wat is me dit hier?

ZULMA : *(duwt er haar stok tegen)* Er zit precies iets in.

EMMA : *(tracht te verschuiven)* En het is nog zwaar ook.

ZULMA : Het zal in elk geval mijn zakgeld niet zijn. *(zet zich neer)*

EMMA : *(luistert ernaar)* Het tikt niet. Het zal geen bom zijn.

ZULMA : Ruikt er eens aan.

EMMA : *(ruikt)* Het ruikt naar karton.

ZULMA : Er zitten geen gaatjes in, dus kan het geen beest zijn. Wat staat er op?

EMMA : *(bekijkt letters)* Dat kan ik niet lezen. Dat is Chinees voor mij.

ZULMA : Misschien IS het Chinees.

EMMA : Het is zwaar, reukloos en het maakt geen lawaai. *(legt haar sjaal er achteloos op)*

MARTHA : Ons middageten.

ZULMA : Oh neen! Het zijn toch geen papieren blaadjes. Ik krijg er het zuur van om altijd maar blaadjes te moeten plooiën voor bloemetjes.

EMMA : Dat is voor op de tafels, dat is creatief zijn.

ZULMA : Mijn knoken kunnen daar niet tegen.

RITA : *(OP van rechts met Liza)* Waar kunnen uw knoken niet tegen?

ZULMA : Tegen het veranderen van het weer.

RITA : *(helpt Liza op de stoel)* Voila Liza, we zitten weer goed. Tot later *(AF naar links)*

LIZA : Waar kunnen uw knoken niet tegen?

ZULMA : Tegen papierkes vouwen.

LIZA : *(verschrikt)* Oh neen, We moeten toch niet weer papierkes vouwen hé!

EMMA : Dat is bezigheidstherapie.

LIZA : Mijn oor, bezigheidstherapie. Ze kunnen heel die therapie in hun gat steken.

EDWARD : (*OP van rechts*) Dat gaat pijn doen. Ik weet een therapie die je niet in je gat steekt maar in je mond. Ik trakteer.

EMMA : Dat zal dan met koffie moeten zijn want iets straffers vind je hier niet.

(Edward diept een fles cognac op van achter zijn rug)

LIZA : (*verschrikt*) Pas op, daar lachen ze niet mee.

ZULMA : (*gretig*) Dat ziet er goed uit.

EDWARD : Zulma, dat is goed voor de beestjes die dood zijn. Ik zal eens gaan zoeken naar de koffie. We gaan dit er in doen en niemand gaat het zien. (*AF naar rechts*)

MARTHA : (*bewonderend*) Hij is een rappe kadee.

LIZA : Hij zal wel tegen de lamp lopen.

EMMA : Hij zal wel kalmeren met tijd en boterhammen. Maar alléé, we zullen er toch ons vijf minuten amusement mee gehad hebben.

RITA : (*OP van links – klapt in haar handen*) Deze namiddag is er een zangstonde in de recreatiezaal. We gaan zingen.

EMMA : We gaan eerst op ons gemak onze koffie drinken.

RITA : (*gedecideerd*) Dat kan je samen met de anderen in de recreatiezaal.

EMMA : We zullen daarna wel langskomen. Wij zijn gewoon om dat met ons vieren hier te doen.

RITA : Zoals je wilt. Wij verplichten je niet. Niemand is hier tot iets verplicht. Iedereen is vrij om de activiteiten al dan niet mee te maken. (*tot Liza*) Kom Liza, we gaan vanmiddag zingen.

(Liza, tegen haar zin, AF naar rechts met Rita)

EMMA : Je weet maar nooit dat meneer Edward zo zot is om aan koffie te geraken. Het is lang geleden dat ik nog koffie dronk met cognac in.

(Edward OP van rechts – Hij heeft een plateau op zijn schoot met vijf tassen,

koffie in een thermoskan – het geheel bedekt met een tafelkleed)

ZULMA : Maar meneer Edward. Waar heb jij dit gehaald?

EDWARD : Een knipoogje naar die van de keuken doet wonderen. Ik heb gezegd dat ik grote dorst had en altijd een hele kan koffie drink in de namiddag. Vijf tassen van de kar nemen was ook niet moeilijk en mijn tafelkleed bedekt alles.

EMMA : *(staat recht)* Ik ga toch kijken of er niemand komt.

EDWARD : *(kijkt rond)* Waar kan ik dit kwijt? Is er hier geen tafel? Kijk, deze doos kan goed dienen *(tegen Emma)* Legt er dit tafelkleedje op *(zet tassen erop)* Is Liza hier niet?

ZULMA : Ze is gaan zingen in de recreatiezaal.

(Edward schenkt koffie en cognac)

EMMA : *(deelt de tassen uit)* Martha, mag er bij jou ook cognac in?

MARTHA : *(trekt ogen open)* Dat zal wel zijn.

ZULMA : *(geamuseerd)* Ik denk dat we een goeie vriend bij hebben in onze gang.

EDWARD : Op onze gezondheid en dat we ze nog lang mogen mogen.

(in de verte horen we de zangstonde)

ZULMA : En op meneer Edward, dat we nog lang mogen, mogen.

MARTHA : Wat mogen?

ZULMA : Wel mogen eten en drinken en ons amuseren.... zonder blaadjes papier.

ZULMA + MARTHA + EMMA : Gezondheid.

EMMA : Het smaakt Mmmmmm.

ZULMA : Het is 'lijk een engelke dat op mijn tong pist'.

MARTHA : Dat is nog eens koffie.

(Edward doet teken van 'nog wat cognac'. Emma, Martha en Zulma steken onmiddellijk hun tas uit. Edward schenkt een zuivere cognac in.)

(in de verte blijft men zingen)

EDWARD : Nu kunnen we gaan meezingen. *(zingt mee met het lied in de achtergrond)*

(Emma en Zulma zingen mee. Martha begint tenslotte ook mee te zingen)

Kom Martha, zet je op mijn knieën, we gaan naar de recreatiezaal.

(Martha doet dit want ze heeft tenslotte al wat drank binnen - allen vrolijk AF naar rechts)

(We horen allen samen zingen tot het lied uit is)

(stilte.....applaus)

(na de zangstonde is er geroezemoes)

RITA : *(stem in de verte – klapt in de handen)* Kom, kom, we gaan nu allen naar onze kamer voor het avondeten. In alle rust!

EDWARD : *(OP van rechts – kijkt de gang in en schudt zijn hoofd)* Mak als lammekes *(wenkt met zijn hand)* Kom je niet naar hier?

(Emma, Martha en Zulma OP van rechts)

ZULMA : Meneer Edward, we moeten naar ons kamer voor het avondeten.

EDWARD : Nu al, het is amper vijf uur voorbij.

EMMA : Het is gedaan met de gezamenlijke activiteit.

EDWARD : Activiteit? Wil je nog een activiteit? Kom, we gaan samen eens een activiteit doen. Zet jullie neer. *(begint te zingen en met de armen oefeningen te doen)*

(Martha, Emma en Zulma doen met plezier mee, eerst aarzelend maar dan met

volle overgave)

RITA : (*OP van rechts – klapt in de handen*) Wat gebeurt hier?

EDWARD : Kinesitherapie.

RITA : Ja maar, meneer Edward, zo doen wij dit niet. De kinesist werkt niet na vier uur.

EDWARD : Wij hebben geen kinesisten nodig om te bewegen.

RITA : Jamaar, als er dan iets gebeurt?

EDWARD : Dat is juist de bedoeling, dat er iets gebeurt.

RITA : Ik bedoel, iets verstuiken of verrekken of zo.

EDWARD : Geeft de diëtiste de mensen één voor één eten?

RITA : (*gedecideerd*) Dat kan niet. Dat is onmogelijk.

EDWARD : Wel, iemand kan zich toch ook verslikken. Moet iedereen nu wachten tot de diëtiste tijd heeft om te helpen met eten geven?

RITA : Zo werkt dat hier niet. (*vertwijfeld*) Zo doen we dat niet. (*klapt in de handen*)
Kom, allen naar de kamer.

(Emma, Zulma en Martha staan recht)

EMMA : Meneer Edward, geloof me, het is het beste om nu naar de kamer te gaan.

(Rita, Emma, Martha en Zulma AF naar rechts)

EDWARD : Edward jongen, nu kan je kiezen, je kwaad maken maar dan zal uw bloeddruk omhoog gaan en kunnen je anders ontploffen of een keer goed vloeken. Nondenondenonde nondedjuu! (*als hij uitgevloekt is, rolt hij zijn rolstoel naar het venster en kijkt er mistroostig door*)

RITA : (*passeert en komt op haar stappen terug*) Wel, meneer Edward, wat is er? Het is niet gemakkelijk in het begin hé! Het zal wel beteren. In geen tijd zal je je hier thuis voelen. Iedereen heeft wat tijd nodig. De ene wat meer dan de andere. Het is tenslotte een grote stap in het leven, meneer Edward. Als het niet gaat dan vragen we aan de dokter een kalmeerpilleke. Een pilleke zal er u wel door helpen.